

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **T. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2025, č. j. 47 Ad 22/2025-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 9. 9. 2025 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), která směřuje proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud odmítl její žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 5. 2025, č. j. X, ve věci zvýšení stěžovatelčina starobního důchodu z důvodu valorizace.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelka požádala, aby ji Nejvyšší správní soud osvobodil od soudních poplatků, a navrhla, aby jí pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 23. 9. 2025, č. j. 5 Ads 196/2025-11, konstatoval, že řízení o stěžovatelčině kasační stížnosti je od soudního poplatku osvobozeno ze zákona [viz § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů], proto se zabýval stěžovatelčíným návrhem na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, který zamítl. Nejvyšší správní soud v označeném usnesení dospěl k závěru, že stěžovatelčina kasační stížnost naplňuje definici zjevně neúspěšného návrhu ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a proto stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s.

[4] Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 26. 9. 2025, posledním dnem lhůty pro doložení povinného zastoupení tak bylo pondělí 13. 10. 2025. Stěžovatelka do dnešního dne na výzvu soudu nedoložila, že má vysokoškolské právnické vzdělání, ani nepředložila

plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla soudem řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud obdržel dne 10. 10. 2025 podání stěžovatelky nadepsané „další námítka, stížnost“. Z obsahu tohoto podání je však zřejmé, že nejde o stížnost podle § 164 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů. Toto podání nepoukazuje na průtahy v řízení, nevhodné chování soudních osob, ani na narušování důstojnosti řízení před soudem, proto jej Nejvyšší správní soud za stížnost nepovažuje. Naopak z obsahu podání je zřejmé, že se stěžovatelka snaží opětovně domoci ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti za účelem jejího dalšího odůvodnění. Stěžovatelka svůj návrh podává ze zcela identických důvodů jako svůj návrh dřívější (i samotnou žalobu). Nejvyšší správní soud o tomto návrhu znovu nerozhodoval, jelikož ve výše označeném usnesení byla důvodem pro neustanovení zástupce zjevná neúspěšnost návrhu, která vychází právě ze stereotypní argumentace stěžovatelky v různých typech řízení, jež vůbec nereflektuje odůvodnění rozhodnutí napadených stěžovatelkou, jak tomu je i v případě tohoto stěžovatelčina podání.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, „*pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne*“ (usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003-19).

[7] Nedostatek zastoupení představuje nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 20. října 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu